Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

30. dubna 2025*

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska – Konečná antidumpingová cla – Článek 11 odst. 2 nařízení (EU) 2016/1036 – Žádost o přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových opatření – Lhůta pro podání takové žádosti stanovená v tomto ustanovení – Dostatečnost důkazů – Informace předložené po uplynutí této lhůty“

Ve spojených věcech C-554/23 P a C-568/23 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky podané na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie ve dnech 4. a 14. září 2023,

Fertilizers Europe, se sídlem v Bruselu (Belgie), zástupci: J. Beck, advocaat, a L. Ruessmann, avocat,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) ve věci C-554/23 P,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

AO Něvinnomysskij Azot, se sídlem v Něvinnomyssku (Rusko),

AO Novomaskovskaja Akcioněrnaja Kampanija NAK „Azot“, se sídlem v Novomoskovsku (Rusko),

zástupci: A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin, A. Nosowicz, avocats, a P. Vander Schueren, advocaat,

žalobkyně v prvním stupni,

Evropská komise, zástupci: G. Luengo a P. Němečková, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

a

Evropská komise, zástupci: G. Luengo a P. Němečková, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) ve věci C-568/23 P,

* Jednací jazyk: angličtina.

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

AO Něvinnomysskij Azot, se sídlem v Něvinnomyssku,

AO Novomaskovskaja Akcionĕrnaja Kampanija NAK „Azot“, se sídlem v Novomoskovsku,

zástupci: A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin, A. Nosowicz, avocats, a P. Vander Schueren, advocaat,

žalobkyně v prvním stupni,

Fertilizers Europe, se sídlem v Bruselu (Belgie), zástupci: J. Beck, advocaat, a L. Ruessmann, avocat,

vedlejší účastník řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení: C. Lycourgos, předseda senátu, S. Rodin (zpravodaj), N. Piçarra, O. Spineanu-Matei a N. Fenger, soudci,

generální advokátka: L. Medina,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 28. listopadu 2024,

vydává tento

Rozsudek

1 Svými kasačními opravnými prostředky se Fertilizers Europe a Evropská komise domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 5. července 2023, AO Něvinnomysskij Azot a NAK „Azot“ v. Komise (T-126/21, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2023:376), kterým Tribunál zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2100 ze dne 15. prosince 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. 2020, L 425, s. 21, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

Sporné nařízení

2 Bod 20 odůvodnění sporného nařízení zní:

„Komise zahájila přezkum před pozbytím platnosti na základě žádosti o přezkum, která byla původně podána dne 21. června 2019 [(dále jen ‚původní žádost o přezkum‘)] a dále doplněna o další informace (původní žádost [o přezkum] a další informace se dále označují společně jako ‚konsolidovaná žádost o přezkum‘). Konsolidovaná žádost o přezkum, na základě které byl přezkum před pozbytím platnosti zahájen, byla vložena do veřejně přístupného spisu a zpřístupněna zúčastněným stranám ke konzultaci. Jak je uvedeno v bodě 4.1 oznámení, žadatel předložil ve své [původní] žádosti o přezkum důkazy o běžné hodnotě založené na skutečných cenách na domácím trhu a stejným způsobem početně zjištěné běžné hodnoty v případě, že by ceny na domácím trhu nebyly považovány za spolehlivé a odrážející běžný obchodní styk. To, zda byla původní žádost [o přezkum] doplněna o odhadované běžné hodnoty na základě dostupných informací o skutečných cenách na domácím trhu v dotčené zemi, je irelevantní, jelikož Komise zahájila přezkum před pozbytím platnosti na základě konsolidované žádosti o přezkum.“

Nařízení 2016/1036

3 Článek 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/825 ze dne 30. května 2018 (Úř. věst. 2018, L 143, s. 1) (dále jen „nařízení 2016/1036“), nadepsaný „Zásady“, stanoví:

„Antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu v [Evropské u]nii působí újmu.“

4 Článek 2 odst. 1 a 3 nařízení 2016/1036 stanoví:

„1. Běžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplaceny nebo mají být zaplaceny nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku.

Pokud však nejsou obdobné výrobky vývozcem v zemi vývozu vyráběny ani prodávány, může být běžná hodnota určena na základě cen jiných prodejců nebo výrobců.

Ceny mezi stranami, které jsou podle všeho v obchodním spojení nebo mají dohodu o vyrovnání, nelze pokládat za ceny v běžném obchodním styku a nelze je použít k určení běžné hodnoty, pokud není zjištěno, že tímto vztahem nejsou ovlivněny.

V rámci šetření otázky, zda jsou dvě strany v obchodním spojení, je možné použít výklad podle definice „osob ve spojení“ uvedené v článku 127 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447[, ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2015, L 343, s. 558)].

[…]

3. Pokud obdobné výrobky v běžném obchodním styku nejsou prodávány vůbec nebo jen v neuspokojivém množství nebo tento prodej neumožňuje z důvodu zvláštní situace na trhu přiměřené srovnání, určí se běžná hodnota obdobného výrobku na základě výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk, nebo na základě cen platných při vývozu do vhodné třetí země v běžném obchodním styku, pokud jsou tyto ceny reprezentativní.

Za zvláštní situaci na trhu daného výrobku ve smyslu prvního pododstavce lze mimo jiné považovat případy, kdy jsou ceny uměle nízké, kdy existuje významný směnný obchod nebo kdy existují netržní zpracovatelské dohody.“

5 Článek 5 odst. 3 a 9 nařízení 2016/1036 stanoví:

„3. Komise v možném rozsahu zhodnotí správnost a dostatečnost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

[…]

9. Pokud je zřejmé, že existuje dostatek důkazů, které opravňují k zahájení řízení, učiní tak Komise během 45 dnů ode dne podání podnětu a zveřejní oznámení v Úředním věstníku Evropské unie. Jsou-li předložené důkazy nedostatečné, je o tom žadatel vyrozuměn do 45 dnů ode dne, kdy byl podnět podán Komisi. Komise informuje členské státy o posouzení podnětu, které provedla, obvykle do 21 dnů ode dne, kdy jí byl podnět podán.“

6 Podle čl. 11 odst. 1, 2, 5 a 6 tohoto nařízení:

„1. Antidumpingové clo zůstává v platnosti pouze po takovou dobu a v takovém rozsahu, které jsou nezbytné k vyrovnání účinku dumpingu, jenž působí újmu.

2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobci v Unii nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dokončení tohoto přezkumu.

Přezkum opatření před pozbytím jejich platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování dumpingu a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo zčásti výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo podmínky trhu naznačují pravděpodobnost budoucího dumpingu působícího újmu, nebo o důkazy o přetrvávajících zkresleních na trhu surovin.

V rámci šetření podle tohoto článku je výrobcům, dovozcům, zástupcům země vývozu a výrobcům v Unii poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum a v závěrech se patřičně přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy.

Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti opatření se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie ve vhodné době v posledním roce platnosti opatření ve smyslu tohoto článku. Po zveřejnění oznámení jsou výrobci v Unii oprávněni podat nejpozději tři měsíce před koncem pětiletého období žádost o přezkum v souladu s druhým pododstavcem. Zveřejní se rovněž oznámení o skutečném pozbytí platnosti opatření podle tohoto odstavce.

[…]

5. Na přezkumy prováděné podle odstavců 2, 3 a 4 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách.

Přezkumy podle odstavců 2 a 3 se provedou bez zbytečného odkladu a ukončí obvykle do dvanácti měsíců od zahájení. Přezkumy podle odstavců 2 a 3 se v každém případě ukončí do patnácti měsíců od zahájení.

Přezkum podle odstavce 4 se v každém případě ukončí do devíti měsíců od zahájení.

Je-li přezkum prováděný podle odstavce 2 zahájen v době, kdy již probíhá přezkum podle odstavce 3 ve stejném řízení, ukončí se přezkum podle odstavce 3 současně s přezkumem podle odstavce 2.

Pokud není šetření ukončeno ve lhůtách stanovených ve druhém, třetím a čtvrtém pododstavci, opatření

– pozbývají platnosti v případě šetření podle odstavce 2,

– pozbývají platnosti v případě souběžných šetření podle odstavců 2 a 3, pokud bylo šetření podle odstavce 2 zahájeno v době, kdy probíhalo šetření podle odstavce 3 ve stejném řízení, nebo pokud byla tato šetření zahájena zároveň, nebo

– zůstávají v platnosti beze změny v případě šetření podle odstavců 3 a 4.

V Úředním věstníku Evropské unie se poté zveřejní oznámení o pozbytí platnosti nebo o zachování opatření podle tohoto odstavce.

[…]

6. Přezkumy podle tohoto článku zahajuje Komise. O tom, zda zahájí přezkum podle odstavce 2 tohoto článku, rozhodne Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2. Jakmile hospodářský subjekt nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení přezkumu podle odstavců 3 a 4 tohoto článku, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je třeba přezkoumat nutnost zachování opatření, informuje o tom členské státy.

Pokud to výsledky přezkumu odůvodňují, opatření se přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3 zruší, ponechají v platnosti podle odstavce 2 tohoto článku, anebo zruší, ponechají v platnosti nebo změní podle odstavců 3 a 4 tohoto článku.

Jsou-li opatření zrušena pro jednotlivé vývozce, avšak ne pro celou zemi, zůstávají tito vývozci předmětem řízení a mohou být automaticky znovu šetřeni při jakémkoli dalším přezkumu prováděném u dané země podle tohoto článku.“

Skutečnosti předcházející sporu

7 Skutečnosti předcházející sporu jsou uvedeny v bodech 2 až 13 napadeného rozsudku a pro potřeby tohoto řízení je lze shrnout následujícím způsobem.

8 Společnosti AO Něvinnomysskij Azot a AO Novomaskovskaja Akcionĕrnaja Kampanija NAK „Azot“ (dále jen společně „společnosti „Azot“) jsou výrobci a vývozci dusičnanu amonného a jedná se o společnosti usazené v Rusku. Jako takové podléhají nařízení Rady (ES) č. 2022/95 ze dne 16. srpna 1995 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska (Úř. věst. 1995, L 198, s. 1).

9 Po prvním přezkumu před pozbytím platnosti dotčených opatření, jakož i po prvním prozatímním přezkumu bylo nařízením Rady (ES) č. 658/2002 ze dne 15. dubna 2002 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska (Úř. věst. 2002, L 102, s. 1; Zvl. vyd. 11/41, s. 67) zachováno konečné antidumpingové clo z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska. Po druhém přezkumu před pozbytím platnosti těchto opatření a druhém částečném prozatímním přezkumu byla tato opatření ponechána v platnosti nařízením Rady (ES) č. 661/2008 ze dne 8. července 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska v návaznosti na přezkum před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 a na částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. 2008, L 185, s. 1). Po třetím přezkumu před pozbytím platnosti uvedených opatření je Komise ponechala v platnosti prováděcím nařízením (EU) č. 999/2014 ze dne 23. září 2014 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2014, L 280, s. 19). Na základě prozatímního přezkumu a v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení 2016/1036 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2018/1722 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 999/2014 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska po prozatímním přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. 2018, L 287, s. 3).

10 Po celé období, kdy probíhala tato přezkumná řízení, podléhaly společnosti „Azot“ antidumpingovému clu použitelnému na celém ruském území.

11 Dne 21. června 2019 podalo evropské sdružení výrobců hnojiv Fertilizers Europe na základě čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036 původní žádost Komisi o přezkum před pozbytím platnosti dotyčných antidumpingových opatření. V této žádosti Fertilizers Europe tvrdilo, že existují důkazy o pravděpodobnosti přetrvání dumpingu, pokud by tato opatření pozbyla platnosti. V tomto ohledu vycházela ze srovnání mezi vývozní cenou a početně zjištěnou běžnou hodnotou.

12 V odpovědi na uvedenou žádost požádala Komise Fertilizers Europe, aby poskytlo dodatečné informace s cílem doplnit a vyjasnit jeho původní žádost o přezkum (dále jen „dodatečné informace“). Dne 20. srpna 2019 předložilo Fertilizers Europe tyto dodatečné informace, které byly zahrnuty do konsolidované žádosti o přezkum a které vycházely z běžné hodnoty založené na skutečných cenách na ruském domácím trhu.

13 Dne 23. září 2019 zveřejnila Komise oznámení o zahájení přezkumu před pozbytím platnosti antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska (Úř. věst. 2019, C 318, s. 6), neboť měla za to, že existují dostatečné důkazy pro zahájení takového přezkumu a k zahájení šetření.

14 Po ukončení tohoto šetření dospěla Komise k závěru, že existuje pravděpodobnost obnovení dumpingu a újmy, pokud by tato antidumpingová opatření pozbyla platnosti. Přijetím sporného nařízení Komise proto prodloužila uvedená opatření o pět let.

Žaloba k Tribunálu a napadený rozsudek

15 Žalobou podanou k Tribunálu se společnosti „Azot“ domáhaly zrušení sporného nařízení. Na podporu žaloby tyto společnosti uplatnily jediný žalobní důvod vycházející v podstatě z porušení čl. 11 odst. 2 a 5 a čl. 5 odst. 3 nařízení 2016/1036 tím, že Komise nesprávně provedla přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska, přestože k tomu chyběly dostatečné důkazy.

16 Pokud jde o právní kritéria použitelná na obsah žádosti o přezkum, Tribunál zejména zaprvé v bodech 65 až 67 napadeného rozsudku konstatoval, že „z doslovného výkladu čl. 11 odst. 2 nařízení [2016/1036] vyplývá, že žádost o přezkum, která má být předložena výrobci v Unii nebo jejich jménem nejpozději tři měsíce před koncem pětiletého období platnosti antidumpingových opatření[(dále jen ‚zákonná lhůta‘)], musí již obsahovat dostatečné důkazy o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti“, jelikož čtvrtý pododstavec tohoto ustanovení, který stanoví tuto zákonnou lhůtu, v níž musí být tato žádost podána, výslovně odkazuje na tento čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec, který upřesňuje podmínky týkající se obsahu uvedené žádosti umožňující přezkum.

17 Zadruhé měl Tribunál v bodech 69 a 70 napadeného rozsudku za to, že tento výklad je nezbytný k dosažení cíle, jenž zajistí, aby byly důkazy předložené Komisi v zákonné lhůtě dostatečné k prokázání pravděpodobného přetrvávání nebo obnovení dumpingu a újmy, pokud by dotčená antidumpingová opatření pozbyla platnosti. Měl tak za to, že zavedení této lhůty přispívá k zajištění právní jistoty, neboť hospodářským subjektům na trhu umožňuje včas zjistit, zda by tato opatření mohla být zachována, a Komisi skýtá užitečnou lhůtu k tomu, aby posoudila důkazy obsažené v žádosti o přezkum a ujistila se o tom, že jsou dostatečné a relevantní, aby se zabránilo neoprávněnému zachování antidumpingového opatření po uplynutí stanovené doby.

18 Zatřetí Tribunál v bodech 71 až 74 napadeného rozsudku rozhodl, že výrobci v Unii mohou po uplynutí zákonné lhůty a během tří měsíců před pozbytím platnosti dotčených antidumpingových opatření předložit dodatečné informace na základě čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036 a Komise může během těchto tří měsíců obdržet dodatečná vysvětlení nebo o ně požádat, která doplňují nebo podporují dostatečné důkazy předložené před uplynutím této zákonné lhůty, vedoucí ke konsolidovanému znění žádosti o přezkum, aniž by však takové dodatečné informace mohly představovat nové argumenty nebo nahradit žádost o přezkum podanou v uvedené zákonné lhůtě nebo napravit nedostatečnost důkazů, jež jsou obsaženy v původní žádosti.

19 Začtvrté Tribunál v bodech 78 až 101 napadeného rozsudku zkoumal a odmítl argument Komise, že je podle čl. 11 odst. 5 nařízení 2016/1036 oprávněna použít čl. 5 odst. 3 a 9 tohoto nařízení, který upravuje původní šetření.

20 Na základě těchto úvah dospěl Tribunál v bodě 104 uvedeného rozsudku k závěru, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 20 odůvodnění sporného nařízení uvedla, že není relevantní, že původní žádost byla doplněna o dodatečné informace a zahájení přezkumu před pozbytím platnosti lze odůvodnit na základě konsolidované žádosti o přezkum.

21 Pokud jde o dostatečnost důkazů obsažených v původní žádosti o přezkum a povahu dodatečných informací, Tribunál v bodech 105 a 140 uvedeného rozsudku rozhodl, že informace získané v projednávané věci Komisí po uplynutí zákonné lhůty musí být považovány nikoli za pouhé objasnění těchto důkazů, ale za nové důkazy, a dále že ze sporného nařízení vyplývá, že Komise měla za to, že důkazy obsažené v původní žádosti o přezkum jsou nedostatečné k provedení přezkumu dotčených antidumpingových opatření.

22 Proto Tribunál v bodě 142 téhož rozsudku dospěl k závěru, že sporné nařízení musí být zrušeno, aniž by bylo nutné přezkoumávat ostatní výtky uplatňované společnostmi Azot.

Návrhová žádání účastníků řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Soudním dvorem

23 Kasačním opravným prostředkem ve věci C-554/23 P Fertilizers Europe navrhuje, aby Soudní dvůr:

– prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;

– zrušil napadený rozsudek a ve zbývající části návrhová žádání předložená v prvním stupni zamítl a

– uložil společnostem „Azot“ náhradu nákladů řízení, které vynaložily v tomto řízení o kasačním opravném prostředku a v řízení před Tribunálem.

24 Kasačním opravným prostředkem ve věci C-568/23 P Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek a ve zbývající části zamítl návrhová žádání předložená v prvním stupni a

– uložil společnostem „Azot“ náhradu nákladů řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku.

25 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 9. října 2023 byly věci C-554/23 P a C-568/23 P spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

26 Společnosti „Azot“ navrhují, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl v plném rozsahu a potvrdil napadený rozsudek;

– podpůrně vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl v souladu s rozsudkem Soudního dvora, a

– uložil Komisi a Fertilizers Europe náhradu nákladů řízení, které tyto společnosti vynaložily v rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku a v řízení před Tribunálem.

Ke kasačním opravným prostředkům

27 Na podporu svých kasačních opravných prostředků vznáší Fertilizers Europe čtyři důvody kasačního opravného prostředku a Komise dva důvody kasačního opravného prostředku.

28 První a druhý důvod kasačního opravného prostředku Fertilizers Europe, jakož i první důvod kasačního opravného prostředku Komise vycházejí z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil při výkladu článku 11 nařízení 2016/1036, zatímco třetí a čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku Fertilizers Europe, jakož i druhý důvod kasačního opravného prostředku Komise, které byly vzneseny podpůrně, vycházejí z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil při použití tohoto článku 11, jakož i ze zkreslení skutkového stavu a důkazů.

K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-554/23 P a k prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-568/23 P

Argumentace účastníků řízení

29 Fertilizers Europe v rámci prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku a Komise v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku v podstatě tvrdí, že se Tribunál v bodech 65 až 67 a 71 až 104 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení tím, že vyložil čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036 ve spojení s čl. 5 odst. 3 a 9 tohoto nařízení v tom smyslu, že Komise při posuzování toho, zda existují dostatečné důkazy pro provedení přezkumu před pozbytím platnosti antidumpingových opatření, nemůže vycházet pouze ze žádosti o přezkum podané výrobci v Unii v zákonné lhůtě stanovené v čl. 11 odst. 2 čtvrtém pododstavci nařízení 2016/1036, která je nanejvýš doplněna informacemi, které pouze podporují důkazy obsažené v této žádosti.

30 Zaprvé, pokud jde o doslovný výklad čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036, má Fertilizers Europe za to, že na rozdíl od toho, co Tribunál rozhodl v bodech 65 až 67 napadeného rozsudku, ze znění tohoto čl. 11 odst. 2 druhého a čtvrtého pododstavce nutně nevyplývá, že žádost o přezkum podaná v zákonné lhůtě musí již obsahovat dostatečné důkazy odůvodňující přezkum před pozbytím platnosti dotčených antidumpingových opatření.

31 Podle Komise je čl. 11 odst. 2 čtvrtý pododstavec nařízení 2016/1036 neutrální, pokud jde o otázku, zda Komise musí omezit své posouzení na důkazy předložené v zákonné lhůtě. Na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v napadeném rozsudku, z výrazu „v souladu s druhým pododstavcem“, který je obsažen v tomto ustanovení, zejména nelze vyvodit, že Komise je povinna přezkoumat dostatečnost důkazů odůvodňujících zahájení přezkumu pouze na základě žádosti podané v zákonné lhůtě. Kromě toho tento čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec stanoví pouze právní kritérium vyžadované k tomu, aby Komise mohla provést přezkum před pozbytím platnosti dotčených antidumpingových opatření, aniž výslovně či implicitně omezuje obecné pravomoci, které má Komise v rámci posouzení odůvodněnosti takového přezkumu.

32 Zadruhé, pokud jde o kontext čl. 11 odst. 2 čtvrtého pododstavce nařízení 2016/1036, Fertilizers Europe tvrdí, že žádné ustanovení tohoto nařízení nemá vliv na širokou posuzovací pravomoc, kterou má Komise v oblasti společné obchodní politiky.

33 Komise tvrdí, že z antidumpingových nařízení předcházejících nařízení 2016/1036 vyplývá, že její povinnost určit, zda podnět nebo žádost obsahuje dostatečné důkazy pro zahájení původního šetření nebo přezkumného řízení, není podmíněna dodržením lhůty a posledně uvedené nařízení v tomto ohledu neprovedlo žádnou změnu.

34 Navrhovatelé kromě toho zdůrazňují, že podle čl. 11 odst. 2 prvního pododstavce nařízení 2016/1036 má Komise možnost z vlastního podnětu provést přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových opatření.

35 Navrhovatelé mají rovněž za to, že čl. 5 odst. 3 a 9 nařízení 2016/1036 ve spojení s čl. 11 odst. 5 tohoto nařízení zavádí pro žádosti o přezkum podané podle čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení postup nápravy nedostatků umožňující předložení dodatečných a nových důkazů po uplynutí zákonné lhůty.

36 Zatřetí Fertilizers Europe tvrdí, že výklad tohoto čl. 11 odst. 2 podaný Tribunálem ohrožuje životaschopnost výrobních odvětví Unie, a je proto v rozporu s cílem sledovaným nařízením 2016/1036, a sice chránit výrobní odvětví Unie před nekalým dovozem ze třetích zemí. Tento výklad by rovněž vedl k porušení procesních práv výrobců v Unii, a sice zásady právní jistoty a dodržování práva na obhajobu při posuzování jimi podané žádosti o přezkum, přičemž míra podrobnosti nezbytných důkazů se v jednotlivých věcech liší a závisí na skutkových okolnostech.

37 Kromě toho má řízení o přezkumu před pozbytím platnosti konečných antidumpingových opatření, které je upraveno nařízením 2016/1036, za cíl zajistit, aby zachování dotčených antidumpingových opatření bylo řádně odůvodněno na základě informací shromážděných v průběhu jejich přezkumu, a nikoli pouze na základě žádosti o přezkum. V této souvislosti je čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení konzistentní a v souladu se zásadou řádné správy, pokud se dostatečnost důkazů posuzuje v okamžiku zahájení tohoto přezkumu, aniž by předložení těchto důkazů muselo proběhnout v konkrétní lhůtě.

38 Komise je toho názoru, že Tribunál správně konstatoval, že cílem zákonné lhůty je usměrnit výrobce v Unii, pokud jde o den, kdy musí být podána žádost, aby mohlo být případné zrušení dotčených antidumpingových opatření nebo zahájení přezkumu před pozbytím platnosti těchto opatření řádně naplánováno a zúčastněné strany řádně vyrozuměny. Nicméně s ohledem na skutečnost, že uvedené nařízení stanoví delší lhůty, aby se Komise mohla vyjádřit k dostatečnosti důkazů obsažených v žádosti o přezkum, než jsou lhůty stanovené k tomu, aby mohla rozhodnout o podnětu na zahájení původního šetření, měl z toho Tribunál vyvodit, že k posouzení této dostatečnosti musí mít Komise přinejmenším stejné pravomoci, jaké má k posouzení dostatečnosti důkazů obsažených v takovém podnětu.

39 Komise je toho názoru, že na rozdíl od toho, co konstatoval Tribunál, tímto cílem nemůže být zajištění právní jistoty hospodářských subjektů na trhu Unie, jelikož žádné zúčastněné straně není sdělena žádost o přezkum podané výrobci v Unii ani není vyrozuměna o skutečnosti, že taková žádost byla podána dříve, než Komise zveřejní oznámení o zahájení přezkumu před pozbytím platnosti dotčených antidumpingových opatření.

40 Společnosti „Azot“ namítají, že Tribunál měl správně za to, že z doslovného výkladu a kontextu čl. 11 odst. 2 druhého a čtvrtého pododstavce nařízení 2016/1036 vyplývá, že žádost o přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových opatření musí obsahovat dostatečné důkazy odůvodňující zahájení takového přezkumu nejpozději ke dni uplynutí zákonné lhůty.

41 Zaprvé tyto společnosti v podstatě tvrdí, že Tribunál správně vyložil čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036 s ohledem na jeho znění a kontext, do něhož je toto ustanovení zasazeno. Konkrétně je právo výrobců v Unii podat žádost o přezkum upraveno čtvrtým pododstavcem uvedeného ustanovení, který odkazuje na druhý pododstavec tohoto čl. 11 odst. 2. Uvedené společnosti mají za to, že žádost o přezkum, která musí být podána před uplynutím zákonné lhůty, musí zaprvé

obsahovat dostatečné důkazy a zadruhé musí naznačovat pravděpodobnost dumpingu působícího újmu. Tato lhůta je dostatečná k tomu, aby tito výrobci mohli shromáždit příslušné důkazy a aby Komise mohla tyto důkazy důkladně posoudit, a zároveň se zabrání tomu, že antidumpingová opatření budou neoprávněně zachována po příliš dlouhou dobu. Podle nich, pokud by unijní normotvůrce chtěl omezit povinnosti uvedených výrobců, učinil by tak výslovně.

42 Zadruhé společnosti „Azot“ tvrdí, že i když čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec nařízení 2016/1036 neupřesňuje, v jakém okamžiku musí výrobci v Unii v rámci žádosti o přezkum předložit dostatečné důkazy, nelze toto ustanovení vykládat odděleně od tohoto čl. 11 odst. 2 čtvrtého pododstavce, který stanoví lhůtu právě za tímto účelem.

43 Zatřetí společnosti „Azot“ tvrdí, že výklad čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036 provedený Tribunálem respektuje práva všech zúčastněných stran a nemá za následek omezení povinností a pravomocí Komise, která má s výhradou dodržení procesních lhůt pravomoc posoudit dostatečnost důkazů obsažených v žádosti o přezkum. V tomto rámci se však Komise nemůže dovolávat pravidel upravujících jiné druhy přezkumů, šetření nebo pravomocí, které jí umožňují jednat z vlastního podnětu, a tento orgán musí dodržovat jak příslušná procesní pravidla, tak obecné zásady Unie, takže se nesmí snažit napravit nedostatečnost důkazů předložených výrobci v Unii v žádosti o přezkum.

Závěry Soudního dvora

44 První a druhý důvod kasačního opravného prostředku Fertilizers Europe, jakož i první důvod kasačního opravného prostředku Komise směřují proti bodům 65 až 104 napadeného rozsudku. V těchto bodech Tribunál vyložil čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036 tak, že neumožňuje Komisi rozhodnout o žádosti o přezkum dumpingových opatření na základě nových důkazů, které na její žádost poskytli výrobci v Unii méně než tři měsíce před pozbytím platnosti těchto opatření, s výjimkou dodatečných informací předložených těmito výrobci, které pouze doplňují nebo podporují důkazy obsažené v této žádosti o přezkum. Jak bylo připomenuto v bodě 20 tohoto rozsudku, Tribunál z tohoto výkladu vyvodil, že Komise měla zohlednit skutečnost, že původní žádost o přezkum byla doplněna o dodatečné informace a zahájení přezkumu dotčených antidumpingových opatření nelze odůvodnit na základě konsolidované žádosti o přezkum.

45 K určení, zda, jak tvrdí navrhovatelé, je výklad tohoto čl. 11 odst. 2 takto podaný Tribunálem stižen nesprávným právním posouzením, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být ustanovení unijního aktu vykládána s přihlédnutím nejen k jejich znění, ale rovněž ke kontextu, do něhož jsou zasazena, a cílům sledovaným právní úpravou, jejíž jsou součástí (rozsudek ze dne 28. listopadu 2024, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics a Jushi Egypt for Fiberglass Industry v. Komise, C-269/23 P a C-272/23 P, EU:C:2024:984, bod 69 a citovaná judikatura).

46 Pokud jde zaprvé o znění dotčených ustanovení, je třeba uvést, že podle čl. 11 odst. 2 druhého pododstavce první věty nařízení 2016/1036 „[p]řezkum opatření před pozbytím jejich platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti“.

47 Kromě toho čl. 11 odst. 2 čtvrtý pododstavec druhá věta nařízení 2016/1036 stanoví, že výrobci v Unii jsou oprávněni podat žádost o přezkum „v souladu s druhým pododstavcem“ tohoto čl. 11 odst. 2 nejpozději tři měsíce přede dnem pozbytí platnosti dotyčných antidumpingových opatření.

48 Ze znění ustanovení uvedených v bodech 46 a 47 tohoto rozsudku ve vzájemném spojení vyplývá, že Komise je povinna provést přezkum antidumpingových opatření, pokud žádost o přezkum obsahuje dostatečné důkazy o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud dotyčná antidumpingová opatření pozbydou platnosti v souladu s čl. 11 odst. 2 druhým pododstavcem první větou nařízení 2016/1036, a dále pokud je podána nejpozději tři měsíce před datem pozbytí platnosti těchto opatření.

49 Naproti tomu ze spojení těchto ustanovení nevyplývá žádný požadavek omezující pravomoc Komise takový přezkum provést.

50 Takové omezení zejména nelze přímo vyvodit z upřesnění uvedeného v čl. 11 odst. 2 čtvrtém pododstavci nařízení 2016/1036, podle kterého jsou výrobci v Unii oprávněni podat žádost o přezkum „v souladu s druhým pododstavcem“, jelikož znění tohoto čl. 11 odst. 2 druhého pododstavce pouze stanoví povinnost Komise provést přezkum v určitých situacích a uvádí příklady důkazů, které mohou být v tomto ohledu relevantní.

51 Kromě toho, jak uvedla generální advokátka v bodě 40 svého stanoviska, vzhledem k tomu, že kritérium týkající se dostatečnosti důkazů stanovené v čl. 11 odst. 2 druhém pododstavci zavazuje pouze Komisi v okamžiku přijetí rozhodnutí o přezkumu, nelze odkaz na toto ustanovení, který je obsažen v témže čl. 11 odst. 2 čtvrtém pododstavci, chápat tak, že výrobci v Unii jsou povinni poskytnout takové důkazy v zákonné lhůtě.

52 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co rozhodl Tribunál v bodech 65 až 67 napadeného rozsudku, nelze znění čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036 vykládat tak, že jednoznačně prokazuje opodstatněnost restriktivního pojetí pravomocí Komise, které v uvedeném rozsudku uplatnil.

53 Pokud jde zadruhé o kontext, do něhož je zasazen čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec první věta a čl. 11 odst. 2 čtvrtý pododstavec druhá věta nařízení 2016/1036, je potřeba, jak to v podstatě uvedla generální advokátka v bodech 44 až 50 stanoviska, zohlednit celý tento čl. 11 odst. 2 a odst. 1 uvedeného článku.

54 Podle čl. 11 odst. 1 nařízení 2016/1036 zůstává antidumpingové clo v platnosti pouze po takovou dobu a v takové míře, které jsou nezbytné k vyrovnání účinku dumpingu, jenž působí újmu. Kromě toho z tohoto čl. 11 odst. 2 třetího pododstavce vyplývá, že zjištění přezkumného šetření vedeného Komisí musí přihlédnout ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení dotčeného dumpingu a újmy.

55 Ze znění těchto dvou ustanovení ve vzájemném spojení vyplývá, že Komise je povinna v rámci přezkumného řízení přihlédnout ke všem důkazům uvedeným v předchozím bodě, aniž je rozhodující lhůta, v níž jí byly tyto důkazy poskytnuty. Unijní normotvůrce tak stanovil pravidlo s obecnou působností, jehož cílem je zajistit, aby výsledek přezkumného řízení byl v souladu se zásadou stanovenou v čl. 11 odst. 1 nařízení 2016/1036. Jak přitom zdůraznila generální advokátka v bodě 49 stanoviska, rozsah této volby učiněné tímto normotvůrcem by byl značně omezený, pokud by bylo třeba mít za to, že v předběžné fázi přezkumného řízení je Komise naproti tomu povinna na základě čistě časového kritéria nepřihlížet k důkazům, které jsou k dispozici.

56 Podle čl. 11 odst. 2 prvního pododstavce druhé věty tohoto nařízení „[p]řezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobci v Unii nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dokončení tohoto přezkumu“. Komise

má tedy pravomoc provést přezkum antidumpingových opatření bez ohledu na to, zda výrobci v Unii podali žádost o přezkum, a to kdykoli před pozbytím platnosti těchto opatření. Domnívat se tedy, že Komise je při rozhodování o žádosti o přezkum vázána důkazy uvedenými v této žádosti, které byly předloženy nejpozději tři měsíce přede dnem pozbytí platnosti uvedených antidumpingových opatření, by ji mohlo v případě, že má k dispozici novější důkazy, přimět k tomu, aby uvedenou žádost zamítla, i když stále může z vlastního podnětu rozhodnout o zahájení přezkumu. Takový výsledek by mohl ohrozit účinnost vedených řízení, aniž by se tím měnil výsledek těchto řízení.

57 Pokud jde zatřetí o cíl nařízení 2016/1036, je třeba uvést, že podle čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení, nadepsaného „Zásady“, „[a]ntidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu“. Schopnost Komise zajistit plné dosažení tohoto cíle by však byla narušena, kdyby, jak uvedl Tribunál v napadeném rozsudku, tento orgán nemohl za účelem rozhodnutí, zda je třeba provést přezkum antidumpingových opatření, přede dnem pozbytí platnosti těchto opatření přihlédnout ke všem důkazům v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti uvedených opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení dotčeného dumpingu a újmy.

58 Kromě toho je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodě 70 napadeného rozsudku a jak tvrdí Komise, cílem čl. 11 odst. 2 čtvrtého pododstavce druhé věty nařízení 2016/1036 není umožnit hospodářským subjektům na trhu včas zjistit, zda by antidumpingová opatření mohla být zachována. Jak Komise zdůrazňuje v kasačním opravném prostředku, žádost o přezkum není sdělena žádné zúčastněné straně před zveřejněním oznámení o zahájení přezkumu v *Úředním věstníku Evropské unie*. Dále jak je konstatováno v bodě 56 tohoto rozsudku, Komise má pravomoc provést přezkum antidumpingových opatření bez ohledu na to, zda výrobci v Unii podali žádost o přezkum, a to kdykoli před pozbytím platnosti těchto opatření.

59 Naproti tomu je nesporné, že Tribunál v bodě 70 napadeného rozsudku právem konstatoval, že cílem zákonné lhůty pro podání žádosti o přezkum, stanovené v čl. 11 odst. 2 čtvrtém pododstavci druhé větě nařízení 2016/1036, je zejména poskytnout Komisi užitečnou lhůtu k tomu, aby posoudila důkazy obsažené v této žádosti a ujistila se o tom, že jsou dostatečné a relevantní, aby se zabránilo neoprávněnému zachování antidumpingového opatření po uplynutí stanovené doby.

60 Možnost Komise shromáždit nebo požádat, považuje-li to za vhodné, o dodatečné důkazy méně než tři měsíce před pozbytím platnosti antidumpingových opatření, přitom nemůže narušit dosažení cíle čl. 11 odst. 2 čtvrtého pododstavce druhé věty nařízení 2016/1036 uvedeného v předchozím bodě, neboť existence takové možnosti neznamená, že by žadateli o přezkum bylo přiznáno právo spontánně doplnit žádost po uplynutí zákonné lhůty nebo podat takovou žádost po uplynutí této lhůty. Jeví se tedy, že Tribunál měl v bodě 77 napadeného rozsudku nesprávně za to, že výkladem tohoto ustanovení provedeným Komisí ve sporném nařízení by uvedené ustanovení bylo zbaveno smyslu, neboť takový výklad by právní povinnost, která je v něm stanovena, činil bezpředmětnou.

61 Z výše uvedeného vyplývá, aniž je třeba zaujmout stanovisko k pravomocem, které by Komise případně mohla vyvodit z článku 5 nařízení 2016/1036, že čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že Komise je oprávněna přihlédnout k důkazům, které na její žádost předložili výrobci v Unii v období tří měsíců před pozbytím platnosti antidumpingových opatření, za účelem rozhodnutí, zda je třeba provést přezkum těchto antidumpingových opatření.

62 Tribunál se tedy v bodě 104 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 20 odůvodnění sporného nařízení uvedla, že není relevantní, že původní žádost byla doplněna o dodatečné informace a zahájení přezkumu před pozbytím platnosti lze odůvodnit na základě konsolidované žádosti o přezkum.

63 S ohledem na všechny výše uvedené důvody je třeba vyhovět prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-554/23 P, jakož i prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-568/23 P. Vzhledem k tomu, že nesprávné právní posouzení, kterého se Tribunál dopustil při výkladu čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036, postačuje k tomu, aby zbavil výrok napadeného rozsudku základu, je třeba tento rozsudek zrušit, aniž je nutné zkoumat třetí a čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-554/23 P, jakož i druhý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-568/23 P.

K žalobě před Tribunálem

64 V souladu s čl. 61 prvním pododstavcem druhou větou statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.

65 V projednávané věci tomu tak není.

66 Tribunál nepřezkoumal výtku uplatněnou v rámci prvního žalobního důvodu, podle níž měla Komise ve sporném nařízení nesprávně za to, že konsolidovaná žádost o přezkum obsahuje dostatečné důkazy pravděpodobnosti přetrvávání nebo obnovení dumpingu v případě pozbytí platnosti dotčených antidumpingových opatření.

67 Vzhledem k tomu, že přezkum této výtky vyžaduje provedení komplexních skutkových posouzení, k nimž Soudní dvůr nedisponuje nezbytnými skutkovými poznatky, soudní řízení nedovoluje, aby ve věci rozhodl, a je tedy třeba vrátit věc Tribunálu.

K nákladům řízení

68 Vzhledem k tomu, že se věc vrací zpět Tribunálu, je třeba rozhodnout, že o nákladech řízení souvisejících s kasačním opravným prostředkem bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 5. července 2023, Nĕvinnomysskij Azot a NAK „Azot“ v. Komise (T-126/21, EU:T:2023:376), se zrušuje.**

2) **Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.**

3) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy